

1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) med Hensyn til Indførelse af dette Punkt paa Finansloven, nemlig at det saa at sige vilde være praktisk ugørligt at fremføre dette Forslag paa en særlig Lov, men den ærede Ordfører mente dog, at Sagen var af saa overordentlig principiel Vigtighed, at det kunde være Tvivl underkastet, om den skulde fremføres paa Finanslovsforslaget. Jeg vilde derom gerne sige, at det, der skete i Folketingets Finansudvalg, var netop dette, at man stillede det Spørgsmaal til alle Partier, om man mente, at Tiden var kommet og Nødvendigheden til Stede for at indføre 8-Timers Arbejdsdagen, og dette Spørgsmaal besvarede alle Partier med Ja, ligesom ogsaa den højtærede Ordfører ikke tog Afstand fra denne Besvarelse. Det er det, der i Virkeligheden udtrykkes ved Finanslovens Bestemmelse i saa Henseende, den høje Rigsdag giver Regeringen Ret i Nødvendigheden af nu at skride til 8-Timers Arbejdsdagens Indførelse i Statens Tjeneste. At dette vil have vidtrækkende Følger baade i finansiell og samfundsmæssig Henseende, skal jeg ikke undlade at give den ærede Ordfører Ret i.

Saa henstillede den ærede Ordfører atter, ligesom tidligere under disse overordentlige Forhold, at man skulde udvise større Sparsommelighed. Jeg kan ganske give den ærede Ordfører Ret i, at det bliver nødvendigt, at man langt mere ser paa Daleren, selv om man vil lade Skillingen løbe — nu har det nærmest været omvendt i den høje Rigsdag. Men hvorvidt de overordentlige Forhold vil tillade en saadan Sparsommelighed, kan hverken den ærede Ordfører eller jeg have nogen Mening om. Den ærede Ordfører haabede paa, at de overordentlige Skatter, og Skatterne overhovedet, skulde give rigeligt det, de er anslaaede til. Jeg vil gerne til Oplysning herom meddele, at efter en ganske foreløbig Opgørelse, der er kommet til mig, angaaende Skatteydernes Indtægt i 1918, hvorefter Skatterne for 1919—20 kommer til at rette sig, har Indtægten da været stigende, 300 Millioner større end i 1917. Det gælder for alle Samfundsklassers Vedkommende, baade for København, Provinsbyerne og ikke mindst for Landet. Og ganske særlig synes det, at de handlendes Indtægter er blevet overordentlig forøget i 1918 i Forhold til 1917, hvilket maaske kunde være en Illustration til dette, at visse Bestemmelser maa ophæves „for at skaffe større Handlefrihed“, om jeg saa maa sige. Den ærede Ordfører brugte en Gang det Udtryk, at man maatte komme

til at „trække Vejret friere“. Det lader efter denne Opgørelse af Indtægterne i 1918 til, at man har kunnet trække det overordentlig frit, og at man her i Landet har haft Lejlighed til at benytte Betingelserne til at skaffe sig Indtægt. Dette gælder, som sagt, alle Samfundsklasser, men efter de Oplysninger, der foreligger for mig fra sagkyndig Side, ganske særlig de handlende. Dette synes mig at tegne for saa vidt lyst, uden at jeg dog skal paa nogen Maade særlig understrege det lyse Syn, man kan have paa Fremtiden, tværtimod. Jeg skulde ogsaa haabe, at det var muligt at komme igennem Finansaaret 1919—20 uden at optage Statslaan til Dækning af Underskuddet. Den højtærede Ordfører er vist enig med mig i, at der kan være Mulighed for, at man af anden Grund kommer til at optage Statslaan, men jeg skulde være meget stemt for, at man undgik dette af Hensyn til et muligt Underskud og muligvis hellere ved at forøge Skatten paa en eller anden Maade skaffede Dækning for et muligt Underskud, som man ellers vilde skaffe Dækning for ved et Statslaan. Nægtes kan det ikke, at man i Øjeblikket har 300 Millioner at løbe paa, og de militære Udgifter maa jo gaa betydeligt ned; der er ogsaa en vis Mulighed for, at visse Dyrtidsforanstaltninger kan falde bort. Under disse Forhold forekommer det mig, at Finanslovsforslaget tegner et tryggere Billede af den finansielle Stilling, end man i og for sig kunde have ventet det. De overordentlige Forhold er jo ikke borte, de er i Virkeligheden ikke ændrede endnu, og at der kan regnes med saa stor en Indtægt i Finansaaret 1919—20, vil dog sige, at Danmark er overordentlig vel stillet i økonomisk Henseende, ikke alene i og for sig, men ganske særlig, naar henses til, hvorledes Forholdene er andre Steder. Men i øvrigt har jeg ingen Grund til at gøre nogen Indsigelse mod den ærede Ordførers (Jørgen Pedersen) Udtalelser. Jeg kan i øvrigt ganske dele det Syn, han derigennem har lagt for Dagen.

Ordføreren (Jørgen Pedersen): Jeg anførte to Grunde for, at Landstinget ikke burde stille Krav om at faa Spørgsmaalet om 8-Timers Arbejdsdagens Indførelse afgjort ved særlig Lov. Den ene var den, at man fra alle Sider i Folketinget har været enig om den Afgørelse, som nu er truffet, og den anden, at man erkendte Vanskelighederne ved at afgøre Spørgsmaalet paa særlig Lov. Jeg anførte ogsaa den tredje